

COPILUL DOBROGEAN

ANUL III No 4

APRILIE

Christos a Invlat!

Revista „Copilul Dobrogean“

Apare lunar, sub auspiciile Asociației învățătorilor,
secția Tulcea și sub conducerea următorului comitet :

D. DOGARU-învățător
Ing. A. POPESCU-profesor
Pictor V. PAVLOV-profesor
IORD. PETRACHE-învățător
EM. IANCULESCU-student
TH. IACOBÈLE-fotograf

DIRECTOR

Const. Petrache

Revizor Școlar

Str. Cicerone No. 2 bis—Galați

REDACTIA ȘI AD-ȚIA

N. Damienescu

învățător

Str. Buna-Vestire No. 74 sau șc. No. 1 b.

Abonamentul :

Anual 40 lei

De sprijin 80 lei

Ce cuprinde această revistă :

Christos a Inviat	<i>Mircea Dem. Răduiescu</i>
De unde vine numele Sf.Paști	<i>C. P.</i>
Păsărica Mântuitorului	<i>C. P.</i>
Legenda oualelor roșii	<i>C. P.</i>
De paști	<i>Papadopol Rodica</i>
Dece așteptăm noi Paștele cu bucurie	<i>Coșnită Petru</i>
La Paști	<i>Chivu Ștefan</i>
O amintire din noaptea invierei	<i>Mătușica</i>
Dece așteptăm cu bucurie paștele.	<i>Malcea Mihai</i>
Paștele acum 300 de ani	<i>C. P.</i>
Paștele	<i>Simon Dumitru</i>
Povestea unui iepuraș	<i>Aurora Iacobele</i>
Paștele	<i>Petrescu Victor</i>
O întâmplare	<i>Ghețu Lucreția</i>
Plouă	<i>Bucur C-tin</i>

Informațiuni, jocuri, o vorbă bună pentru fiecare

Tip. „Curierul Tulcei”-Tulcea

Christos a Inviat !

*Ninsori de raze și petale
Plutesc în adierea lină
Ca'n sfinte vremi patriarhale
Biserica de slavă-i plină.
Răsună cântec tremurat :
Veniți de luați lumină....*

Christos a înviat !

*Christos a înviat din morți
Cu viața 'n veci biruitoare...
Bătrâni de vremi răsar la porți
Sub nimb de glorie și soare,
Și clopote de sărbătoare
Răsună 'n turla vechi de sat
Să ducă vestea pe ogoare :*

Christos a înviat !

*A înviat întreaga țară
Cu grâul rodnic din pământ.
Pădurea-acum e o fanfară
De ramuri verzi ce cântă'n vânt
Un cântec nou de primăvară
O! Doamne, cu adevărat*

Ai înviat.

*Văd strălucirea ta divină
În orice cuib, în orice floare,
În ramura ce se înclină,
În viața ce biruitoare
Învie-acum în gaza mică,
În sborul viu de rândunică,
În pomul 'nalt cu fruntea'n soare,
În seva mugurilor noi...
O! Doamne, Tu ești printre noi.*

MIRCEA DEM. RADULESCU
„Universul”

De unde vine numele Sfintelor Paști.

Evreii au stat multă vreme în Egipt și dela Egipteni au împrumutat diferite sărbători, cu numele lor.

Așa—spre exemplu—cuvântul pesah, luat dela Egipteni înseamnă în limba noastră „trecere”. În ziua de Pesah—Egiptenii sărbătoreau venirea primăverii—biruința soarelui, sau „trecerea” dela întuneric la lumină (Ziua se mărește, primăvara, iar nopțile se micșorează).

Din Pesah al egiptenilor, Evreii au făcut sărbătoarea lor „Paștele evreesc” pe care îl țin în amintirea mântuirii lor din robia faraonilor.

Așa s'a întâmplat și cu noi creștinii :

Am luat cuvântul dela Evrei —ținând «Paștele nostru»— cea mai mare sărbătoare creștinească, aproape 400 de ani, în aceeași zi în care-l sărbătoreau Evreii pe al lor.

Sărbătorim învierea Domnului Christos în ziua de Paști și cuvântul înseamnă «trecerea» dela întuneric la lumină.

Lumina învierii, care trebuie să pătrundă în toate sufletele.

Iar tăierea mieilor, de Paști, înseamnă jertfa Mântuitorului pentru creștinătate.

CONST. PETRACHIE
Rev. școlar

Consiliul de Administrație al Cooperativei școlare
din Luncavița și cititorii revistei.

Păsărica Mântuitorului.

Pe când Mântuitorul era răstignit pe cruce, o păsărică micuță, cuprinsă de milă pentru suferințele Lui, voi să-i vină în ajutor. Cu multă neputință, pentru că era mică și neputincioasă, putu să smulgă de pe fruntea slăntă, unul din spinii care-l înșăngerau pe Domnul. Tot trăgând cu cioculețul, de spini, i se roșiră însă penele umurii de pe piept.

Mântuitorul hotărî atunci, ca toate păsărelele din neamul acela, să poarte pene roșii pe corp.

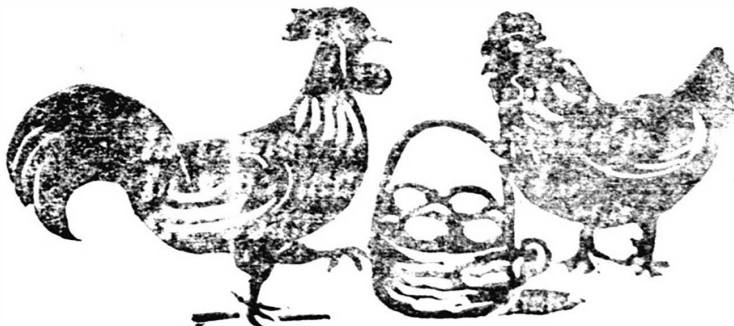
Așa se născu „Sticletele” care cântă atât de frumos prin livezi, primăvara.

Legenda ouălor roșii

Când Mântuitorul mergea, cu crucea în spate — spre Golgota, Evreii dădura copiilor lor, ouă crude, să arunce cu ele în capul Mântuitorului, în chip de batjocură.

Minune înă: Când copilașii ridicară mâinele spre a îndeplini porunca primită, se opriră îngroziți, căci ouăle dobândiră culoarea sângelui.

De atunci s'a răspândit obiceiul ouălor roșii.

C. P.

De Paști.

E primăvară. Timpul e cald și frumos. Pomii au înflorit. Miei drăgălași sburdă pe pajiște, iar berzele, rândunelele și cocorii au sosit din călătoria lor lungă. Mai avem puțin și iată-ne în vacanța de Paști. Odată cu vacanța încep deniile sau Săptămâna Patimilor, când vom merge la biserică să ascultăm slujba despre care spune cum a sulerit Mântuitorul pentru noi oamenii.

Sâmbătă noaptea, la ora 12, toți creștinii îmbrăcați cu haine de sărbătoare, merg pentru a sărbători Invierea Domnului nostru Iisus Hristos. Atunci se cântă: Hristos a înviat.

După slujbă, toți se duc acasă, unde dela cel mai bogat, până la cel mai sărac creștin, masa e încărcată cu: ouă roși, pască, cozonaci și alte bunătăți.

Incepe masa cu ciocnirea ouălor roșii zicând:

—Hristos a înviat!

—Adevărat că a înviat!

În zilele de Paști, mai toți copiii se îmbracă cu haine noi, mai ales la țară, fete și flăcăi se duc la horă, joacă, se dă în scrânciob și se distrează, iar părinții și bătrânii stau pe de lături și privesc.

La orașe, sunt de asemeni diferite distracții ca: călușei, bălcii, circ și alte multe.

Toată lumea este veselă.

PAPADOPOL RODICA, cl. III-a No. 1 f.

Dece așteptăm noi Paștele, cu bucurie ?

Cum am intrat în postul mare, mi-am dat seama că peste 7 săptămâni o să vină Paștele.

În fiecare zi socotesc zilele, cam cât mai este până la Paști. Pomii au înflorit și ei, fiindcă și ei simt că vine Paștele și trebuie să-și schimbe hainele, precum și oamenii, când vine Paștele și alle sărbători mai însemnate, se îmbracă cu haine noi.

Paștele este pentru noi, Românii, o mare și sfântă sărbătoare a anului.

Eu îl aștept cu bucurie, fiindcă se face leagănul (scrânciob) și când mai mă gândesc că trebuie să facă mămica și cozonaci, îl aștept și mai mult.

Deaceia cu inchei a mea compunere, spunându-vă :
«Să dea Dumnezeu, Paștele cu bine».

COȘNIȚĂ PETRU—Luncavița

La paști.

*Veniți să ne'nchinăm,
Veniți din fiecare sat
Pe Domnul să 'nălțăm
In casa marelui împărat...*

CHIVU ȘTEFAN
cl. V—Luncavița

*Veniți la biserică cu toții,
Veniți să ne 'nchinăm
Cu bunicii și nepoții,
Pe Domnul să'nălțăm...*

*Veniți să ne rugăm,
La biserică să ne-adunăm
Și 'ntoldeana să venim
Pe Domnul să-l slăvim !..*

*Veniți la biserică cu bucurie
Să ne rugăm cu smerenie și evlavie
Ce lucru frumos, de nespus
Să ne ducem gândul, la Cel de Sus !..*

O amintire din noaptea învierii.

Când eram în clasa patra primară,—micuță așa ca voi—, aveam o colegă și bună prietenă Victoria. Eram cele mai bune eleve din clasă; amândouă luam premiul întâi cu coroană și la amândouă ne cânta muzica militară la împărțirea premiilor.

Toată școala știa ce prietenie strânsă ne leagă pe amândouă, așa că toate fetele au fost foarte mirate, când au aflat că ne-am supărat. Supărarea noastră,—azi îmi dau seama—, a pornit din lucru de nimic. Doamna învățătoare ne dăduse niște probleme de reguli de asociație cu rezultatul în carte și nici o elevă nu putuse face lucrările, decât eu singură. Nici Victoria nu reușise. Unele fete au făcut intrigă și din această cauză prietenia noastră s'a irosit brusc, din cauza unui cuvânt jignitor ce mi l-a spus ea.

De Paști, trebuia să ne împărțăm și Doamna învățătoare ne-a spus că toate fetele care sunt supărate și au neînțelegeri între ele, să se împace, că e păcat mare să luăm împărțanie cu sufletul întunecat.

Victoria a vrut să se împace cu mine și mi-a cerut iertare; eu însă eram mai ambițioasă și n'am vrut să mă împac. Ca drept pedeapsă, preotul nu ne-a dat sf. împărțanie.

...E noaptea învierii! Clopotele anunță cea mai sfântă taină; iar credincioșii trec la biserică. E o noapte liniștită și plină de mister, iar stelele pe cer par mai strălucitoare ca de obicei. Totul e învăluit într'o mare pace și numai sunetele clopotelor spintecă văzduhul ca o muzică cerească.

Dela noi deacasă, toți plecaseră la biserică, afară de noi copii, care ramăsesem să păzim casa.

Și cum stăteam și ascultam clopotele care vesteau izbânda binelui asupra răului, o durere

ascuțită am simțit în sufletul meu de copil, gândindu-mă la suferințele Mântuitorului pentru păcatele noastre a tuturor și la iertarea Lui pe care a simbolizat-o prin sfânta Lui înviere.

Și gândurile mi se îndreaptă spre prietena și colega mea Victoria, la supărarea dintre noi și la răutatea mea de copil ambițios de a nu-i ierta greșala ce mi-a făcut.

...Un gând luminos!

Mă îmbrac la repezeală. Copiii ceilalți mă întrebă unde mă duc, dar fără să le răspund, ies afară și o iau la fugă pe stradă. Toate casele erau luminate ca în ajunul unei mari sărbători.

Ajung la casa Victoriei. Era lumină ca și la ceilalți. Mă uit pe geam și o văd pe ea într'o rochiță albă, stând la masă, și scriind ceva.

—Christos a înviat, Victorișo!

Se uită speriată către geam, mă vede și fața i se luminează. A înțeles totul!..

Ne îmbrățișem și lacrimile noastre,—lacrimi de bucurie—, se amestecă la olaltă.

Se îndepliniseră cuvintele Sfintei Scripturi pe când clopoțele își duceau mai departe imnul lor de slavă,

Mătușica

De ce așteptăm, cu bucurie Paștele.

După un post de 7 săptămâni, nemâncând nimic de dulce, söturându-ne până în gât de borș și fasole, vine ziua când să mâncăm și de dulce. Ne ducem la biserică, ne împărtășim, nu scuișăm și nu ne udăm o zi și gata s'a terminat și cu asta. A sosit și Paștele! Mamele noastre fierb ouă de cu seară, apoi le boiesc, ne luăm la cioc și cine sparge, acela a eșit biruitor. M'am luat și eu odată la cioc cu niște neastâmpărași de băieți, tot așa ca mine și mi-au spart vreo 2-3 ouă. Am aflat de ce mi-au spart ei atâtea! Aveau ouă de lemn. Și'n supărarea mea am asvârlit cu un ou după ei și cum s'a nemerit că era cam moale, l-am pălit pe unul drept în căciulă și s'a făcut tot una de ouă.

Paștele ne arată venirea primăverii și învierea Mântuitorului.

MALCEA MIHAI, cl. IV-a—Luncavița

Paștile acum 300 de ani

După Paul de Alep.

Era către sfârșitul Domniei lui Matel Basarab și Vasile Lupu, pe la anul 1600 și ceva.

Un patriarh dintr'o țară streină, anume Macarie, a făcut o călătorie în țările românești, împreună cu un însoțitor al său Arhidiaconul Paul de Alep.

Dela acest arhidiacon a rămas o scriere de pe acea vreme, în limba arabă, în care vorbește de strămoșii noștri.

Iată ce spune el:

În Jola Mare, Domnul (domnitorul țării) ne-a trimis careta (trăsura) să ne ducem la slujba ce se făcea în biserică dela Curtea Domnească.

Acolo, mulți preoți erau îmbrăcați ca apostolii, iar unul din ei închipuia pe Iuda. (Aduceți-vă aminte, ce a făcut Mântuitorul înainte de a fi răstignit?)

Și — spune mai departe acest arhidiacon — la strana dreaptă se cântă în grecește — la sf. slujbă, iar la cea stângă în românește.

După ce se termină slujba, Patriarhul se dădu jos de pe tron și apropiindu-se de un bazin, se înclină cu o pestelcă de bumbac.

Incepu apoi să spele pe picioare pe toți cei cari închipuiau apostolii.

Spală întâiu picioarele lui Iuda și continuă până ce termină cu Petru.

Cu această ocazie trel boerii rugară pe Patriarh să le facă rugăciuni pentru iertarea păcatelor, iar el în timpul rugăciunilor stătea numai în genunchi.

Sâmbăta dimineață, ne scularăm din zori și se făcu o mare paradă în tot orașul.

Iar după ce s'a făcut sfânta liturghie, copiii făcură mare sgomot prin oraș cu zângănit de clopote ce ține toată ziua.

Sgomotul de clopoțel continua noaptea până la înviere, căci oamenii nu trebuiau să doarmă deloc în ajunul paștelui,

Copiii din orașe se adunară apoi pe străzi și mahalale și se duseră pela mănăstiri, aprinzând focuri în cimitire și făcând un zgomot asurzitor, ca să vestească lumii, că se apropie sf. înviere.

Așa era pe atunci.

Astăzi însă obiceiurile s'au mai schimbat.

Nu se mai aprind focuri, nu se mai face atâta sgomot, dar bucuria învierii este tot atât de mare pentru toți creștinii.

C. P.

Paștele !

Odată cu venirea primăverii, printre alte bucurii care ne arată că am scăpat de iarnă, îmbrăcăminte de câmpului cu haina-i verde, înfrumusețarea pomilor cu mii de flori, cea mai mare bucurie este Paștele.

Înainte de Paști, sărbătoarea bucuriei și a biruinții, prăznuim patimile Mântuitorului prin cântări și sunete de clopot.

Prin venirea Domnului Iisus Christos pe pământ, Dumnezeu, după ce a izgonit pe Adam și Eva din raiu, și-a îndeplinit făgăduiala de-a trimite pe fiul Său să scape omenirea de păcat. Deaceia Christos a propovăduit numai adevărul și iubirea.

Dar fariseii și cărturarii evrei nu vedeau cu ochi buni dragostea cu care erau primite învățăturile lui Iisus, așa că fără nici o vină l-a condamnat la moartea groaznică prin răstignire și ca batjocora să fie mai mare, după ce l-a răstignit între doi tâlhari, i-au mai pus la cap și tăblița scrisă în patru limbi: „Iisus Nazarineanu Regele Iudeilor“!

Dar nu cu aceasta se încheie sărbătoarea Paștelui.

A treia zi, după moartea lui Iisus, Dumnezeu făcu cea mai mare minune. Aceasta a fost Învierea Domnului Christos.

În amintirea acestor fapte se fac ouăle roșii ce a-

mintesc sângele vărsat de Mântuitorul, cozonacii cari amintesc dealul Golgota unde a fost răstignit, iar ca salutare între oameni se zice: „Christos a înviat“ și se răspunde: „Adevărat a înviat“!

SIMION DUMITRU cl. II a Ș. I.—Tulcea

Povestea unui iepuraș.

Acum un an când deabia se desprimăvăraseră și începuse munca câmpului, într-o seară, ne-a adus țata Frusina un iepuraș care îl găsisse nenea Călin la câmp. Noi nu mai puteam de

bucurie, căci iepurașul era tare frumos; mititelul cu ochii negri și rotunzi, iar urechile le ținea întinse, parcă stătea la pândă. Cum i-a dat drumu, a fugit în colțul casei. Cu timpul însă s'a obișnuit cu noi și numai era așa de sperios. Ba odată i-a venit pofta să se plimbe afară și numai ce mi-l luă câinele la goană și speriat s'a întors în casă. O! mititelul iepuraș cum îi mai batea inimioară și deatunci i-a pierit pofta să mai iasă afară.

În slârșit vin și sărbătorile Sf. Paști. În toți anii eu și sora mea, Maia, căpătăm câte un coșuleț cu ouă roșii. Coșulețele le găseam în fereastra de lângă patul nostru și lângă ele câte un iepuraș de ciocolată. Mămica ne spunea că ouăle le aduce iepurașul. Noi ne miram însă, cum poate iepurașul să aducă ouă? Dar iată că și această minune se îndeplinește. În dimineața Paștelui, noi încă nu ne sculasem din pat și mămica deschide ușa și intră iepurașul nostru încet și gâfâind cu două coșulețe încărcate cu ouă roșii. Noi am sarit din pat și i-am desfăcut coșulețele dela gât. După aceea s'a ascuns la noi în pat.

Dar sarmanul nostru iepuraș n'a mai trăit mult pentruca venind căldurile, n'a mai putut sta în casă și lăcându-se mai mare a început să roada tot ce găsea prin casă.

Ațunci mămica l-a pus în beciu. Într-o zi l-am găsit mort. Mama ne spunea că poate l-a gătit vre-un șobolan. Eu și so-

ra mea cu ucenicul nostru Săndel, l-am luat și plângând i-am săpat o groapă în care l-am așezat, iar la cap i-am pus o cruce de stuf. Multă vreme după aceea, ne duceam și ne jucam în preajma gropii lui, închipuindu-ne că el ne aude.

Această este povestea unui mic epurăș.

AURORA IACOBELÉ
cl. II-a pr, No. 4 febr

Paștele.

... Din zi în zi, așteptam cu mare nerăbdare, sosirea celei mai mari sărbători creștinești, care simbolizează învierea Domnului nostru Iisus Christos, Mântuitorul lumii.

... În sfârșit, după atâta așteptare, a sosit cu pași repezi mult doritul Paște. Aceste zile de recreație, primenește sufletele fiecăruia și descrețește frunțile tuturora, dela cel mai umil și sărac, până la cel mai bogat om. Este dimineața Paștelui... Soarele răsare triumfător de după coama unui deal, aruncându-și razele strălucitoare și calde asupra întregului covor de iarbă, care și-a ridicat și el căpușorul deasupra pământului. Sălciile de pe malul apei au înverzit, atingând ușor cu ramurile încărcate de frunze, apa în care se oglindesc. Pomii au reînviat din amorțeala iernii, împodobindu-și ramurile cu flori în care păsărelele ciripesc într'un chip maestru, alergând și zburdând de colo colo, parc'ar vrea să spuie ceva. Totul e îmbrăcat în haine de sărbătoare. Fiecare bun creștin, merge, la auzul clopotelor, cari bat rar și răspicat, la biserică, spre a asculta sfânta slujbă și pentru a se închina.

Apoi, întorcându-se acasă, ciocnesc tradiționalele ouă roșii, pe cari le-au preparat gospodinele mai din vreme.

... În sfârșit totul a reînviat din nou și de aceea iubii cititori și cititoare, cu ce scriu aceste rânduri, vă zic «Christos a Inviat»!

PETRESCU VICTOR, cl. III industrială—Tulcea

O întâmplare.

În anul 1931 trăiam împreună cu părinții mei în comuna Carmen-Silva. Apropiindu-se sărbătorile sfintelor Paști, mama, hotărâtă să se ducă la orașul Sulina pentru târguțelul de Paști, m'a luat și pe mine. Ne-am sculat de dimineață și ne-am pregătit pentru plecare, căci aveau de făcut un drum de 21 km.

Din acea comună nu se putea face acest drum cu căruța. Puteai merge numai cu barca sau cu vaporul și noi am plecat cu barca pe canalul Sulina. Tocmai când eram aproape de oraș, venea remorcherul marinei militare cu o viteză mare.

În urma vaporului se formau valuri puternice, care băteau în maluri. Tocmai atunci urma să ne dăm jos la malul Dunării.

Dar un val puternic răsturnă barca și noi am căzut în apă. De frică ce ne-a cuprins am început să țipăm. Dar din fericire, la mal, apa era mică și am putut fi salvate de oamenii care erau pe mal. Timpul fiind încă rece m'am îmbolnăvit, zăcând aproape 3 săptăm. Și de atunci am prins o frică de apă, încât azi mi-e frică să plec și cu vaporul.

GHEȚU LUCREȚIA cl. IV —Ciucurova.

O șezătoare școlară la școala din Caraibil.

Plouă

Până acum vremea a fost tot urită și noi așteptam cu mare bucurie anotimpul primăverii. Într-o zi, toți norii de pe cer s'au risipit și s'a arătat soarele calduros la care a început să încolțească iarba. Toți oamenii se bucurau că are să iasă la plug. A fost frumos trei, patru zile, când într-o zi nori mari și negri s'au ridicat dela apus și pe urmă a început să picure. Tocmai atunci eram la vie să pun niște usturoi. După ce am terminat de pus am plecat acasă. Tocmai când a început ploaia eu am ajuns acasă. A plouat puțin și a stat. Pe urmă m'am dus și am aranjat vitele, le-am dat mâncare și apă. După ce-am isprăvit treaba, m'am dus în casă unde am mai stat ca un ceas și m'am culcat. Când m'am sculat, afară ploua. După ce m'am îmbrăcat și m'am încălțat nu-mi venea să ies afară de urit ce era. Dar a trebuit să ies afară, căci n'avea cine să îngrijească de vite. După ce le-am aranjat, m'am dus la cioban să văd dacă se duce cu oile. Când m'am întors înapoi, mergeam încet ca să nu cad, dar tot am căzut. Am venit acasă și m'am pus la masă. După ce m'am sculat dela masă, mi-am luat geanta și am plecat la școală. Dar ploaia deși stătuse, cerul era întunecat. Ploaia a fost bună fiindcă a mai udat dealurile ca să crească iarba. Să dea Dumnezeu ploaie multă ca la vară să se facă bucatele, dar nu așa mare ca cea de anul trecut, când a plouat cu grindină.

BUCUR CONSTANTIN cl. VII-a—Reg. Elisabeta

Concursul organizat de Revista „Copilul Dobrogean“

Și anul acesta, ca și anul trecut, revista „Copilul Dobrogean“ organizează în ziua de 30 Mai 1937, un concurs cu lucrări din aritmetică, compunere și desen la care pot lua parte atât fete cât și băieți din cl. III-a și a IV-a primară.

Doamnele și Domnii colegi dela clasele notate, sunt rugați să formeze tablouri și să le trimeată pe adresa revistei, sau domnului N. Damianescu școala No. 1 băieți.

Concursul va fi prezidat de un jurlu compus din domnul C. Petrache rev. școl., președ. Asoc. Inv. Tulcea și Comitetul de conducere a revistei.

Acest concurs va începe la ora 9 dimineața și se va ține la școala No. 1 băieți.

Informații Școlare

Ne facem o datorie să aducem la cunoștința cititorilor noștri faptele de seamă ale colegilor lor.

Iată—spre exemplu :

Copiii din Luncavița au o cooperativă a lor, cu un capital de peste 20000 lei. O conduc chiar ei, *cei din cl. VII-a fiind împuterniciți să țină socotelele în registre anume.*

Tot pe lângă această cooperativă ei mai țin și 4 stupi de albine pe cari îi îngrijesc ei, sub conducerea d-lui inv. Manole Iorga. Le dorim din toată inima spor și bună înțelegere.

*

Cei dela Pecineaga—sub conducerea d-lui ing. Cioltan și a d-lor învățatori, au plantat anul trecut aproape 50000 de pomi, pe marginea unor râpi prăpăstioase din marginea satului.

Am dori să aflăm ca se găsesc aproape toți în bună stare, că li s'a săpat și anul acesta pământul la rădăcină (pentru aer și apă) și că s'au plantat și cei 5000 care mai rămăsese. Cineva dintre ei este rugat să ne scrie.

*

Nu putem trece cu vederea o faptă cu adevărat creștinească: „Preotul satului Dăeni, părintele Cojocar, a înființat o cantină pentru copiii săraci.

Ți se umple sufletul de mila lor, când îi vezi pe cei 43 de copilași, venind dimineața să ia un ceai cu o bucațică de pâine; toți sunt supși de sărăcie și de boală.

O mare bucurie te cuprinde însă, când îi vezi intrând cumiști doi câte doi, în sala de mâncare; se așează fiecare la locul lui, fac rugăciunea frumos și după ce își beau ceaiul pleacă voioși către școală.

Dumnezeu să-i răsplătească Părintelui și gospodarilor din sat, care îi dau ajutor.

*

Dela Măcin: Elevele din cl. VI. și au întocmit un album istoric geografic foarte frumos.

Și iată cum: au luat coale de hârtie albă, de împachetat, le-au tăiat în foi, cam de 40 pe 25 cm. le prinse la un capăt prin capse de sârmă și le-au făcut un album pe care l-au prins în peretele clasei.

Pe fiecare pagină lipsesc apoi fotografiile sau vederi adunate din reviste, cărți, cărți poștale ș. a.

E ușor de făcut și ieftin.

Pagina aceasta este numai pentru faptele frumoase făcute de voi, copii.

Dacă noi nu le trecem pe toate, nu suntem de vină. Nu le cunoaștem. Vă rugăm așadar scrieți-ne și nouă când faceți câte ceva de ispravă. Să știe și alții și să facă la fel, *nu pentru laudă.*

Condei

Gândește-te
și desleagă și tu un joc:

Șaradă

Partea întâia, vrei să știi?
Printre textile o găsiți.
Și a doua o veți afla
Printre basme de-ți căta.
Partea a treia ? e adjectiv
Poate fi la vocativ.
Toate trei împreunate,
Sărbătoare ne arată.

Joc în cruce

. o sărbătoare
. un nume
. n'are dinți
. o boală
. mijloc de a învăța
plantele.

Cărți de vizită ascunse

L. Steriaci

Aflați profesiunea
d-lui Steriaci

Gh. Niati

Aflați orașul
d-lui Niati

Cuvinte fără vocale

Hrsts . nrt dn nrț, e mrt pr nrt clnd.

Nenea Nicu

Au deslegat toate jocurile

*Nistor Nicolai cl. IV Neatârnairea, Leoncă N. Fă-
nica, cl. V Cârjelari; Papadopol Rodica cl. III și Pa-
padopol Lizita cl. IV No. 1 fete, Crânjeală Florica,
Mimi Singerliu, Șopof Georgeta, Obreja Aurelia cl. IV
No. 2 fete, Stănescu Nic. Hagi I. Dumitru, Gălățeanu
Nicu cl. III No. 2 b, Peicu Petre cl. IV, Chircoreanu
Julieta, Radu Madlena, A. Petroaie Anișoara cl. III
No. 4 fete; Zeronian Onic, Arnăutu Const., Oniță
Emil, Topciu Virgil, Marcof Cristu, Garabet Traian,
Badea Const. cl. IV No. 1 băeți, Issler W. Artur cl. III
No. 5 băeți.*

O vorbă bună

Mondoc Tudora, Apostol Ion, Mirică Gh., Gheor-
ghiu ELENA, Fătu Paraschiva, Bucur Janeta, Oprea St.
Ion, Apostol Elena, Nicolai Maria, Cotrocea Anica cl.
VI; Bucur Păuna, Dumitru Nicolai, Ilie Maria, Dadu
Maria, Gavrilă Gheorghe cl. VII Reg. Elisabeta din 16
compuneri „Plouă” sorții au hotărît s'o publicăm pe a
lui Bucur Const. colegul vostru. Asta nu înseamnă că
celelalte n'au fost bune, dar din cauză că nu avem loc
în revistă pentru toate compunerile, lăsăm ca sorții să
aleagă una din cele mai bune.

Mitrofan Lică, elev. șc. cânt. Mănăstirea Cocoș. „Un
eveniment” nu prea face. Șarada e ceva și enigma
altceva. Ce-ai vrut să înțelegi prin jocul $13=13=?$
C. B.=?

Trimite și deslegarea.

O vorbă bună.

Popescu Gh. Petre, Matel Gă. Victoria cl V și Onea D. Radu, Rusu Gh. Niculai, Constanda V. Alex., Popa M. Augustina, Mihalcea T. Miron, Minciu V. Elena cl. VII-a Dăeni. Am primit compunerile voastre „Iarna la Dăeni” dar n’au putut fi publicate din cauza timpului, căci acum avem primăvara. Încercați alte compunerii, dar nu uitați să nu mai scrieți pe file rupte din caet.

Trifan C. Octavia, Păduraru Gh. și Leabu D. Virgil cl. V Cârjelari. E drept că „Norocul e după cum și-l face omul”, dar vedeți cu compunerile voastre sorții au spus altfel. Nu descurajați scrieți despre altceva.

Jerpălău V. Gherghina cl. VII-a Meldanchiol. O faptă frumoasă ai făcut și tu scriind compunerea ce ai trimis-o spre publicare, dar cum aceasta e foarte cunoscută, trimite ceva să intereseze pe toți cititorii.

Doina Tămășdan elevă liceu Rădăuți. Îți mulțumim pentru abonamentul trimis pt. elevele cl. I a liceului „Elisabeta Doamna” cât și pentru povestea „Trei bănuți de aur” care va fi publicată.

Popazova Vasilsa cl. V Tașbunar—Ismail. Vine acușica vara, trimite-ne ceva despre vară și va fi publicată. Scrii îngrijit lucru ce ne place foarte mult.

Ion D. Roșu, Vasile G. Coman și Vasile St. Gherghișan cl. VII-a—Ostrov. Poveștile voastre vor fi publicate în numărul pe Mai. Primul a scris f. frumos.

Grumberg Rubin cl. II Ș. Primăvara n’are ghiare și nici „vulpea” vre-o cătare. Încearcă altceva.

Coșniță Petru, Malcea Stoian și Mihai, Emil Bold cl. IV Luncavița și Popa I. Ioan cl. III Casimcea. Compunerile voastre „Primăvara” ne-au plăcut, dar vedeți că au mai trimis și alți copii așa ceva și ca să vă împăcăm pe toți, am tras la sorți. Trimiteți ceva despre 10 Maiu, 8 Iunie, Ziua Eroilor, etc.

Beculescu Aurora Jianu 21 Cratova. Te-am înscris priatru abonate.

Gheorghe Ștefan Calciu cl. V-a—Mahmudia. Am observat un lucru îmbucurător, faci poezii din ce în ce mai bune.

Voicilă I. Maria cl. VI Rahman. Sezătoarea a fost bună dar sorții au spus să nu te descurajezi și să trimiți alte compuneri.

Burtea N. Stana cl. VII-a Smârdanul Nou. Întâmplarea cu bețivul se va publica mai târziu.